

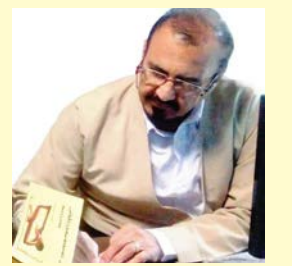

نه‌ورۆزی په‌یوه‌ندییه کانمان پیروژ

سخن لووتکه

نوروزتان دور از بلایای زمینی و آسمانی پیروز باد

همراهان، عزیزان خواننده و گرمایان قلم بدست دوست داشتیم! با درودی دگر باره همچون سالیان گذشته! پیشاپیش فرا رسیدن نوروز باستانی را صمیمانه به شما استادان فرهیخته، شاعران، نویسندگان، هنرمندان، و قلم بدستان توانا و دلسوز منطقه غرب کشور بویژه مردم دوست داشتنی کوردستان سرسبز و ادب پرور در جای جای کشورمان تبریک و تهنیت می‌گویم. بدان امید که سال پیش رو سال صلح، آزادی و گسترش عدالت اجتماعی دور از فقر و... (ادامه در ص ۲)

[وینه محممه موعتمه‌دی]

[ئاڤا شین (عەزیز نێعمەتی)]

Gulê

şerma dareke razayî hema hema
*bi xewneke teşene ji min re digirîne ez li bin sîya wê hestekê sarûwenda xwe dixapînim bi xeyalên te yên şîrîn Gulê
sebra dareke şiyar hema hema ji min re dilorîne ez û hesteke tîrsonek li bin sîya wê ya revok hêdfî hêdi dmirinazad teşene=kul, birîna gemar

گولێ
شەرما دارەکه پارازیی
هەما هەما
ب خەونەک تەشەنە
ژ من رە دگێژە،
ئە ز ل بن سیا وئ
هەستەکه سار و وەندا
خوێ دخیلینیم
په خه‌یالەن ته‌ئین شرین.
گولێ
سه‌برا داره‌که شیار
هەما هەما
ژ من ره‌ دلۆزینه
ئە ز و هەستەکه ترسۆنەک
ل بن سیا وئ یا ره‌فۆک
هێدی هێدی
دەمن
نازاد...
*تەشەنە=کول، برینا گەمار

[ناهید عرجونی]

کسی از ما

کسی از شنبه‌ها بمان عکس نمی‌گیرد
از نگاه‌های شرقی‌مان در غروب اردوگاه
و زن‌هایی که می‌دانند وطن
آواز مرده‌ای ست که بر نمی‌گردد!
ما شناسنامه‌هایمان را برداشته‌ایم
با ترس‌هایمان که بزرگ‌ترند!
کسی از ما با چشم‌های بالامی‌اش گریه‌می‌کند
کسی از ما با چشم‌های درشت
من با چشم‌های جنگ‌زده‌ام
پرت می‌شوم
به حاشیه‌ی خبرها
و فکر می‌کنم شیمیای شده‌اند شعرهای‌ام
و حنجره‌ای که با آن بغض می‌کنم
حالا ما
به تمام زبان‌های زنده‌ی دنیا
گریه می‌کنیم...
مرا به دریا بیاندازید
می‌خواهم با ماهی سیاه کوچکی
که توی کودکی‌ام بود
حرف بزنم.

[شیلان گه‌یلانی]

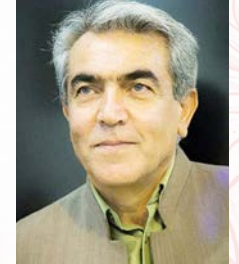

نه‌ورۆز

هەر نه‌ورۆز به‌فره‌که‌ی لادا له‌سه‌ر پوو
گوله‌نه‌ورۆز رسکا خاک ناوه‌لا بوو
له‌سپیده‌ی نه‌ورۆز و رووی خاکیله‌یوه
چریکاندی بولبول شنه‌یش به‌پێوه
که نێرگژ چاوی به‌ختی بۆ کراوه
وه‌نه‌وشه‌ به‌و به‌رامه‌ تێر گه‌شاهه
ته‌میش لاچوو له‌سه‌ر روخساری گولزار
خوهری جۆبار به‌زاندی به‌فری کۆسار
قاسپه‌ قاسپی که‌و و گه‌رمی که‌ژ و کۆ
چ چه‌شریکه‌ لێره‌ دیمه‌نی ئاسۆ
هه‌موو چه‌قلی گولزار که‌سک و جوانن
بۆ که‌س ده‌رناکه‌وئ درکی زستانن
سروش دڵخۆش و شه‌نگه‌بی ئه‌ویندار
مه‌ل و مۆ به‌سه‌مان له‌سه‌ر لقی دار
متوربه‌ بوو دلم به‌ بۆئینی یار
شمشال هاته‌ ده‌نگ شلێره‌ به‌ره‌و خوار
هه‌ره‌تی ئه‌وینه‌ له‌ خاکیله‌یوه
خه‌ملاوه‌ گیاجار شنه‌یش له‌ پێوه
به‌لام سه‌فره‌ی هه‌ژار گه‌ر گه‌رد و کۆ بی
ژه‌می خالی ژه‌میکی ژان و سو‌ بی
نه‌ورۆز په‌رده‌ی ته‌می زستان ده‌پۆشی
په‌له‌ هه‌ور وه‌ک دلم فرمێسک ده‌نۆشی
خودایه‌ بیه‌گۆری وه‌رزی ته‌متۆمان
ژینای په‌کسانی بیته‌ به‌شمان
نه‌ورۆزتان پیه‌رۆزه

رۆژ له ئاسۆی سوور شوق ته‌داته‌وه
ئه‌لێ نه‌مه‌سالیش نه‌ورۆز هاته‌وه
سروشته‌ سه‌رپاکی جوانی ته‌نوئینی
وه‌ک بووکی پاراو خۆی ته‌خه‌مه‌لێنی
ده‌شت و کوێستان و لوته‌کی به‌رزی کێو
به‌زی به‌هاریان که‌وتۆته‌ سه‌ر لێو
به‌فری تو‌اوه‌ی سه‌ر شاخی ته‌مه‌بار
ئه‌بێ به‌ فرمێسک چۆر چۆر دێته‌ خوار
هاژه‌ی شه‌تاوی بێ کوێستانی به‌رز
گایه‌رد ته‌لێنی، که‌ژ دێتته‌ له‌رز
کێژی دارستان له‌ شایه‌ی چه‌ما

به‌ مۆسیقای ئاو دته‌وه‌ سه‌ما
باخ و ره‌زی شاخ یان میترگ و چیمه‌ن
خشلی پاراوه‌ی بۆئینی دیمه‌ن
سه‌وزایی ده‌شت و زنجیره‌ی کوێستان
تاریف ناکی جوانی کوردستان
که‌وی دلداری نازادی و جوانی
ده‌روونی که‌یله‌ی سۆزی گۆرانی
به‌ری سه‌سه‌ره‌نی دل ئه‌کاته‌وه
بانگی په‌راوه‌په‌ر ده‌نگ ته‌داته‌وه
له‌ سه‌ر قه‌ندیل و شاهۆ و نه‌که‌رۆز
ئه‌لێ گه‌لی کورد نه‌ورۆزتان پیه‌رۆز

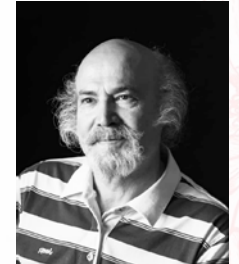

[پره‌حیم لوقماتی]

نه‌ورۆز

خیرت را به‌ جهانی برسانند ؛ دروغ
این روا نیست که تحریر و تراشه ز غمت
دست و پا بسته و بی یار بمانند ؛ دروغ
پرده گردانی زابل به‌ نفیر و به‌ حزین
طرز و عشاق ؛ همه پشت خمانند ؛ دروغ
حیف و آزر نباشد که بجای یوسه
به رخت ، گل ، به مزار تو نشانند ؛ دروغ
نو زسانی که بهاران به گل و بار رسند
داد دل را ، زغم تو نستانند ؛ دروغ !
زنگ آن جنگ و نوا و نی و یارن طرب
ساز و موسیقی تو ؛ جامه درانند ؛ دروغ
گنج میراث صدايت ؛ به ذرافشانی و عشق
نغمه ها ، آه همه مویه کنانند ؛ دروغ
شور و ماهور و سه گاه و بم و زیر و دشتی
داغدار غم آواز جهانند ؛ دروغ
اوجهایی که تو خواندی ؛ همگی ، از غم تو
در فرودند و ز سر ، موی کنانند ؛ دروغ
تو که هستی ؟ که مفاخر به تمام دنیا
این چنین فخرکنان رشک زمانند ؛ دروغ
تو به اعجاز شبیهی و صدايت ، ماناست
راک آن راست که امروز خمانند ؛ دروغ
حنجره ؛ پنجره‌ی روشن خود را بر بست
حافظ و سعیدی و خواجه نگرانند ؛ دروغ ..

خیرت را به‌ جهانی برسانند ؛ دروغ
این روا نیست که تحریر و تراشه ز غمت
دست و پا بسته و بی یار بمانند ؛ دروغ
پرده گردانی زابل به‌ نفیر و به‌ حزین
طرز و عشاق ؛ همه پشت خمانند ؛ دروغ
حیف و آزر نباشد که بجای یوسه
به رخت ، گل ، به مزار تو نشانند ؛ دروغ
نو زسانی که بهاران به گل و بار رسند
داد دل را ، زغم تو نستانند ؛ دروغ !
زنگ آن جنگ و نوا و نی و یارن طرب
ساز و موسیقی تو ؛ جامه درانند ؛ دروغ
گنج میراث صدايت ؛ به ذرافشانی و عشق
نغمه ها ، آه همه مویه کنانند ؛ دروغ
شور و ماهور و سه گاه و بم و زیر و دشتی
داغدار غم آواز جهانند ؛ دروغ
اوجهایی که تو خواندی ؛ همگی ، از غم تو
در فرودند و ز سر ، موی کنانند ؛ دروغ
تو که هستی ؟ که مفاخر به تمام دنیا
این چنین فخرکنان رشک زمانند ؛ دروغ
تو به اعجاز شبیهی و صدايت ، ماناست
راک آن راست که امروز خمانند ؛ دروغ
حنجره ؛ پنجره‌ی روشن خود را بر بست
حافظ و سعیدی و خواجه نگرانند ؛ دروغ ..

[عبدالرزادفر (آرام کرمانشاهی)]

سرودی در رثای خسرو آواز

اشکهایی به فرای تو روانند ؛ دروغ
دم فرو بسته‌ی مجبور زمانند ؛ دروغ
تو به معراج هنر رفتی و مردم ، به دروغ
از شکوهت همگی اشک فشانند ؛ دروغ
حق ندارند کسانی که ترا رنجانند
تسلیم گوی تو باشند و بمانند ؛ دروغ
شرمشان باد که یک ملت در بند خزان
درد و اندوه ؛ غریبانه بخوانند ؛ دروغ
از صدا و هنر و روح رهايت ؛ استاد !
گرمگان تا که هنوز از تو زمانند ؛ دروغ
در هراسند غرابان ، به چه آیین باید

